

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/35/2015
Identifikačné číslo spisu:	1014200270
Dátum vydania rozhodnutia:	02.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1014200270.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členov senátu JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbělskej PhD. v právnej veci žalobcu: D. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Jančí, s.r.o., Dončova 1451/21, Ružomberok, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, so sídlom Námestie slobody č. 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp.zn. 26828/2013/D220-SLP/68933-M zo dňa 14. novembra 2013, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/34/14-42 zo dňa 17. septembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/34/14-42 zo dňa 17. septembra 2014 **p o t v r d z u j e** .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“, prípadne „prvostupňový súd“) podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 26828/2013/D220-SLP/68933-M zo dňa 14.11.2013 a uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 410,90 €, z toho 70,- € na súdnom poplatku za žalobu a 340,90 € na nákladoch právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalobcu do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd uviedol, že s ohľadom na povahu preskúmaného rozhodnutia (oznámenia) mu pripadlo posúdiť predovšetkým otázku včasnosti žalobcovho rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného zo dňa 10.09.2013, ktorým bolo vyhovené protestu prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a bolo zrušené protestom napadnuté právoplatné rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Prešove zo dňa 02.04.2012 o nevyhovení predchádzajúcemu protestu Okresného prokurátora v

Bardejove. Konštatoval, že zo zhodných vyjadrení účastníkov konania vyplýva, že žalobca si v zmysle § 25 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb o správnom konaní, Správny poriadok (ďalej len „Správny poriadok“) vyhradil doručovanie zásielok do poštového priečinku a preto doručujúca pošta v súlade so zákonom, uložila zásielku s prvostupňovým rozhodnutím o vyhovení protestu prokurátora do žalobcovho priečinku dňa 17.09.2013. Žalobca predloženými dokladmi - zmluvou o obstaraní zájazdu zo dňa 11.09.2013, fotokópiou vstupných a výstupných víz príslušných tureckých orgánov i čestným vyhlásením jeho rodinných príslušníkov preukázal, že v čase uloženia predmetnej zásielky sa v mieste doručovania nezdržiaval, pretože v čase od 14.09.2013 do 21.09.2013 trávil dovolenku v Turecku.

Krajský súd uviedol, že spornou zostala otázka, či mohla dňom 20.09.2013 nastať fikcia doručenia rozhodnutia, keď sa žalobca minimálne do 21.09.2013 zdržiaval v zahraničí a preto si zásielku objektívne v čase od 17.09.2013 od 20.09.2013 na pošte v Bardejove prevziať nemohol. Poukázal, že za daných okolností sa zásielka s rozhodnutím nemôže považovať za doručení žalobcovi dňom 20.09.2013 a na tom nič nemení ani skutočnosť, že žalobca si vyhradil doručovanie zásielok do poštového priečinku v zmysle § 25 ods. 4 Správneho poriadku.

Zákonnou podmienkou pre uplatnenie fikcie doručenia zásielky určenej do vlastných rúk fyzickej osobe je, že sa adresát v mieste doručovania zdržiava. Rozdiel medzi štandardným spôsobom doručovania zásielky do vlastných rúk v zmysle § 24 ods. 1 a 2 Správneho poriadku a doručovaním zásielky adresátovi, ktorý si vyhradil doručovanie zásielok do poštového priečinku v zmysle § 25 ods. 4 Správneho poriadku je len ten, že pri druhom spôsobe doručovania odpadá povinnosť doručovať a vykonať pokus o doručenie zásielky adresátovi v mieste doručenia a v prípade neúspechu ho vhodným spôsobom upovedomiť, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Pri doručovaní v zmysle § 25 ods. 4 Správneho poriadku sa zásielka po jej príchode uloží na pošte a adresátovi sa príchod zásielky, možnosť jej prevzatia a odberná lehota oznámi na predpísanom tlačive, ktoré sa vloží do poštového priečinku. Platí, že ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do 3 dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia zásielky, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel. Nastáva fikcia doručenia zásielky.

V oboch spomenutých prípadoch doručovania sa však zásielka určená do vlastných rúk môže považovať za doručení tzv. náhradným spôsobom len za predpokladu, že adresát mal reálnu možnosť vyzdvihnúť si zásielku na pošte a oboznámiť sa s jej obsahom. Fikcia doručenia je svojou povahou vyvrátená právna domnienka, ktorá platí dovtedy, kým nie je preukázaný opak. Pokiaľ adresát zásielky preukáže, že sa v mieste a čase jej doručovania nezdržiaval, považuje sa fikcia doručenia za vyvrátenú a právne účinky spojené s doručením zásielky nemôžu nastať. Vychádzajúc z uvedeného Krajský súd v Bratislave konštatoval, že nakoľko sa žalobca až do 21.09.2013 zdržiaval mimo územia Slovenskej republiky, nemohla sa zásielka s prvostupňovým rozhodnutím uložená na pošte v Bardejove dňa 17.09.2013 považovať za doručení dňom 20.09.2013, nakoľko fikcia doručenia tejto zásielky bola žalobcom vyvrátená. Zákonná 15-dňová lehota na podanie rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutiu nezačala plynúť dňom 21.09.2013, ale až dňom nasledujúcim po dátume 02.10.2013, kedy si žalobca zásielku fyzicky prevzal na doručujúcej pošte a prevzatie potvrdil svojim podpisom na doručení. Rozklad proti rozhodnutiu žalovaného podaný na poštovú prepravu dňa 16.10.2013 bol z uvedených dôvodov uplatnený v zákonnej lehote a Minister dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR mal o ňom meritorne rozhodnúť. Keďže neformálnym oznámením zo dňa 14.11.2013 minister vyhodnotil rozklad ako podaný oneskorene a jeho obsah hodnotil len z toho pohľadu, či neodôvodnil obnovu konania alebo preskúmanie napadnutého rozhodnutia mimo odvolacieho konania, alebo či konanie je postihnuté vadou, ktorá mala za následok nezákonnosť jeho rozhodnutia (oznámenia).

Krajský súd ďalej uviedol, že vzhľadom na to, že o rozklade žalobcu nebolo doposiaľ kompetentným orgánom meritorne rozhodnuté, neprináleží súdu vyjadrovať sa k vecnej stránke rozhodnutia zrušeného na základe protestu prokurátora Generálnej prokuratúry SR. Krajský súd však konštatoval, že zákon č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov v ustanovení § 22 ods. 4 výslovne umožňuje podať prokurátorovi protest proti rozhodnutiu, ktorým nebolo vyhovené prokurátorskému protestu. Namietaný postup Generálnej prokuratúry SR preto nemožno považovať za nezákonný, hoci sa podľa názoru krajského súdu prieči O.s.p. predpokladanému mechanizmu preskúmavania napadnutých

prokurátorským protestom prostredníctvom príslušného správneho súdu, na ktorý sa môže prokurátor obrátiť vtedy, ak nie jej jeho protestu v správnom konaní vyhovie.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. a domáhal sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie zmenil. Žalovaný poukázal, že spornou zostala otázka, či mohla dňom 20.09.2013 nastať fikcia doručenia rozhodnutia, keď sa žalobca minimálne do 21.09.2013 zdržiaval v zahraničí a preto si zásielku objektívne nemohol v čase od 17.09.2013 do 20.09.2013 na pošte v Bardejove prevziať.

Poukázal, že podľa § 25 ods. 4 Správneho poriadku, ak si adresát vyhradí doručovanie zásielok do poštového priechodu (vyplýva z doručky k rozhodnutiu žalovaného č. 19051/2013/B622-SV/z.47179/Pa zo dňa 10.09.2013), pošta adresátovi oznámi príchod zásielky, možnosť prevzatia a odbernú lehotu na predpísanom tlačive, ktoré vloží do poštového priechodu. Ak si adresát na základe dohody preberá zásielky na pošte a nemá pridelený priechod, pošta tieto zásielky neoznamuje. V oboch prípadoch sa dátum príchodu zásielky považuje za dátum uloženia. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Žalovaný ďalej poukázal, že ustanovenie § 25 ods. 4 Správneho poriadku je z hľadiska systematického začlenenia zaradené medzi ustanovenia upravujúce doručovanie od vlastných rúk organizáciám a právnickým osobám. Hoci správny poriadok nevyhlásil, aby o zaradení poštového priechodu pre potreby doručovania požiadala aj fyzická osoba - podnikateľ, určil jej pre prípad odlišného spôsobu doručovania zásielok ako je uvedený v § 24 ods. 2 Správneho poriadku podmienky doručovania platné pre doručovanie organizáciám a právnickým osobám. Pre tie nie je v § 25 správneho poriadku určené pre potreby vzniku zákonnej fikcie doručenia potrebné preukazovať splnenie podmienky zdržiavania sa v mieste doručenia. Ak si žalobca zvolil spôsob doručovania zásielok do poštového priechodu podľa § 25 ods. 4 správneho poriadku, ktorý zákon umožňuje zriadiť aj mimo miesta trvalého bydliska fyzickej osoby, potom okolnosť nezdržiavania sa v mieste doručenia nemôže byť prekážkou pre vznik fikcie doručenia, ak si adresát písomnosť v lehote 3 dní odo dňa jej uloženia nevyzdvihne.

Ďalej poukazuje na literatúru - § 25 ods. 4 „Zákon o správnom konaní (správny poriadok) Komentár, C.H.BECK autori Potasch/Hašanová, str. 117 k ods. 4, kde je uvedené: „Ak si zásielky preberá v súlade s týmto ustanovením fyzická osoba, ktorá si vyhradila poštový priechod, alebo si zásielky vyzdvihuje osobne na pošte, nevzťahuje sa na ňu doručovanie do vlastných rúk podľa § 24 ods. 2.“

Podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku: „Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho povinným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu“.

Keďže sa pre aplikáciu § 25 ods. 4 Správneho poriadku nevzťahujú podmienky doručovania uvedené v § 24 ods. 2 nevzťahuje sa pre vznik fikcie doručenia ani podmienka zdržiavania sa v mieste doručenia.

Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Sžnč/3/2013 zo dňa 30.04.2014, ktorý sa k otázke doručovania do poštového priechodu vyjadril, vyplýva: „Správny poriadok (na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku) upravuje aj prípady, keď si adresát vyhradil doručovanie do poštového priechodu (P. O. Box). Ak si adresát písomnosti (fyzická osoba, právnická osoba, fyzická osoba - podnikateľ) neželá, aby mu písomnosti doručoval poštový doručovateľ a vyhradil si na doručovanie zásielok poštový priechod (P. O. Box), z ktorého si písomnosti preberá sám, oznamuje sa mu príchod zásielky na tlačivo, ktoré na tento účel vystavuje poštový podnik. Tlačivo sa vloží do poštového priechodu. Dátum príchodu zásielky sa považuje za dátum uloženia. Ak si adresát písomnosť nevyzdvihne do troch dní od uloženia (deň uloženia sa do lehoty nezapočítava), nastáva posledný deň trojdňovej lehoty fikcia doručenia

zásienky, a to aj vtedy, ak sa adresát o uložení nedozvedel.“

III.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a konania, ktoré predchádzali jeho vydaniu, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 24 ods. 1 Správneho poriadku dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku, ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Podľa § 25 ods. 4 Správneho poriadku, ak si adresát vyhradí doručovanie zásielok do poštového priečinku, pošta adresátovi oznámi príchod zásielky, možnosť prevzatia a odbernú lehotu na predpísanom tlačive, ktoré vloží do poštového priečinku. Ak si adresát na základe dohody preberá zásielky na pošte a nemá pridelený priečinok, pošta tieto zásielky neoznamuje. V oboch prípadoch sa dátum príchodu zásielky považuje za dátum uloženia. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu konštatuje, že vo vzťahu k predmetu odvolacích námietok žalovaného sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a na zdôraznenie jeho správnosti doplní nasledujúce dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.):

Z obsahu a administratívneho spisu odvolací súd zistil, že rozhodnutím č. 2012-285/1147-4/SP-VB zo dňa 02.04.2012 Krajský stavebný úrad v Prešove, odbor štátnej stavebnej správy nevyhovej protestu Okresného prokurátora v Bardejove proti rozhodnutiu Mesta Bardejov ako stavebného úradu č. ŽP2001/01335 zo dňa 18.08.2011, ktorým stavebný úrad povolil zmenu stavby pred dokončením „Polyfunkčný dom - dvorové časti domov č. 32, 33 na Radničnom námestí v Bardejove“ a zároveň

povolil žalobcovi jej užívanie. Proti rozhodnutiu krajského stavebného úradu zo dňa 02.04.2012 podal dňa 07.05.2013 prokurátor Generálnej prokuratúry SR protest, v ktorom konštatoval porušenie konkrétnych zákonných ustanovení, navrhol napadnuté rozhodnutie krajského stavebného úradu zrušiť a nahradiť ho rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu. Žalovaný rozhodnutím č. 1905/2013/B622-SV/z.47179/Pa zo dňa 10.09.2013 vyhovel protestu a napadnuté právoplatné rozhodnutie krajského stavebného úradu zo dňa 02.04.2012 zrušil s tým, že Obvodný úrad v Prešove, odbor výstavby a bytovej politiky, je povinný vo veci opätovne konať a rozhodnúť v súlade so zákonom. Žalobcovi, ktorý si vyhradil doručovanie zásielok do poštového priečinku v zmysle § 25 ods. 4 správneho poriadku bola zásielka o rozhodnutí žalovaného zo dňa 10.09.2013 uložená na pošte dňa 17.09.2013, žalovaný ju považoval dňom 20.09.2013 za doručenie a po uplynutí 15-dňovej lehoty na podanie rozkladu vyznačil na predmetnom rozhodnutí právoplatnosť dňom 15.10.2013.

Žalobca potvrdil prevzatie rozhodnutia vlastným podpisom na doručenke dňa 02.10.2013 a dňa 06.10.2013 podal na poštovú prepravu zásielku s rozkladom proti rozhodnutiu žalovaného zo dňa 10.09.2013. Listom zo dňa 14.11.2013 Minister dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR oznámil žalobcovi, že rozklad proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca oneskorene a zároveň nie je daný dôvod na obnovu konania, alebo na zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

Na odvoláciu námietku žalovaného, že ak si fyzická osoba zásielky preberá v súlade s ustanovením § 25 ods. 4 Správneho poriadku (fyzická osoba, ktorá si vyhradila poštový priečinok alebo si zásielky vyzdvihuje osobne na pošte) nevzťahuje sa na ňu doručovanie do vlastných rúk podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku, najvyšší súd uvádza, že rozdiel medzi štandardným spôsobom doručovania zásielky do vlastných rúk v zmysle § 24 ods. 1 a 2 Správneho poriadku a doručovaním zásielky adresátovi, ktorý si vyhradil doručovanie zásielok do poštového priečinku v zmysle § 25 ods. 4 Správneho poriadku je ten, že pri druhom spôsobe doručovania odpadá povinnosť doručovateľa vykonať pokus o doručenie zásielky adresátovi v mieste doručenia a v prípade neúspechu ho vhodným spôsobom upovedomiť, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Najvyšší súd nesúhlasí s tvrdením žalovaného, v ktorom uvádza, že sa pre aplikáciu § 25 ods. 4 správneho poriadku nevzťahujú podmienky doručovania uvedené v § 24 ods. 2 a že sa na daný prípad nevzťahuje pre vznik fikcie doručenia ani podmienka zdržiavania sa v mieste doručenia. Pri doručovaní podľa § 25 ods. 4 Správneho poriadku sa zásielka hneď po jej príchode uloží na pošte a adresátovi sa príchod zásielky, možnosť jej prevzatia a odberná lehota oznámi na predpísanom tlačíve, ktoré sa vloží do poštového priečinku (ale aj SMS správou, či e-mailom). Platí, že ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia zásielky, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel. Nastáva teda fikcia doručenia zásielky. V oboch spomenutých prípadoch doručovania sa však zásielka určená do vlastných rúk môže považovať za doručenie tzv. náhradným spôsobom len za predpokladu, že adresát mal reálnu možnosť vyzdvihnúť si zásielku na pošte a oboznámiť sa s jej obsahom. Pokiaľ adresát zásielky - fyzická osoba (nepodnikateľ), ktorá si vyhradila na doručovanie zásielok poštový priečinok, preukáže, že sa v mieste a v čase jej doručovania v obvyklom mieste bydliska nezdržiavala, považuje sa fikcia doručenia za vyvrátenú a právne účinky spojené s dorúčením zásielky nemôžu nastať.

Najvyšší súd mal zo súdneho ako i administratívneho spisu za preukázané, že žalobca sa do 21.09.2013 zdržiaval mimo územia Slovenskej republiky a preto nemohla sa zásielka s prvostupňovým rozhodnutím uložená na pošte v Bardejove dňa 17.09.2013 považovať za doručenie fikciou už dňom 20.09.2013, nakoľko fikcia doručenia tejto zásielky bola žalobcom vyvrátená. Zákonná 15-dňová lehota na podanie rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutiu teda nezačala plynúť dňom 21.09.2013, ale dňom nasledujúcim po dátume 02.10.2013, kedy si žalobca zásielku fyzicky prevzal na doručujúcej pošte a prevzatie potvrdil svojim podpisom na doručenke. Rozklad proti rozhodnutiu žalovaného podaný na poštovú prepravu dňa 16.10.2013 bol z uvedených dôvodov uplatnený v zákonnej lehote a Minister dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR mal o ňom meritórne rozhodnúť.

Podmienkou vzniku tejto fikcie doručenia je zachovanie predpísaného postupu doručovania. Zdržiavaním sa adresáta v mieste doručenia treba podľa názoru súdu rozumieť prípad, ak sa adresát v čase

doručovania zásielky združuje na území obce (mesta), v ktorej má bydlisko, t.j. nie je dlhodobo mimo obce, mesta, na dovolenke, na liečení, na pracovnej ceste a podobne. Za neprítomnosť v mieste doručenia nepochybne treba považovať aj prípad, ak sa adresát v obci síce zdržuje, ale pre svoj zdravotný stav sa objektívne na adresu pošty, kde má poštový priečinok, nie je schopný dostaviť a takto nemá možnosť dozvedieť sa o uložení zásielky (rozsudok najvyššieho súdu sp.zn. 4Sž/35/2002).

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalobca ani jeho právny zástupca trovy konania v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčíslili, Najvyšší súd preto podľa § 151 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. nebol viazaný rozhodnutím o priznaní náhrady trov vo vyhlásenom rozsudku a preto v písomnom vyhotovení rozsudku žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.